

var inde i denne Sag. Idet han nemlig ved 2den Behandling paatog sig at berigtige en Utring af det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Dinesen), gjorde han opmærksom paa — det findes i Nr. 153 af Folkethingstidenden —, at den, der havde givet den omhandlede Contract den yderligere Skærpelse, ikke var Ministeren, men en Mand, til hvem det var blevet overladt at afslutte Contracten. Naar man nu imidlertid efterseer den vedkommende Skrivelse, vil man finde, at den er understrevet paa Ministerens Begne, og Dagen efter kommer der et fornyet Tilbud fra Fabrikkerne Burmeister & Wain, hvilket modtages i Ministeriet og sendes af Ministeren selv, paa hvis Begne den omtalte Mand havde handlet, ved Skrivelse af 26de Juni til Directeuren for Værftet til Erklæring. Man seer altsaa, at denne Berigtelse dog ikke var ganske rigtig, idet det viser sig, at det ikke var den Mand, der senere kom til at afslutte Contracten, der paa egne Begne og af sig selv skrev, men at det var paa Ministerens Begne og efter Samraad med ham, at han udfærdigede den Skrivelse, der indeholdt en Opfordring til Fabrikkerne om at indsende yderligere Tilbud. Jeg nævner dette kun for at vise, hvor ønskeligt det vilde have været ikke blot for Thingets, men ogsaa for Ministerens Skyld, om han havde ladet dette Materiale yderligere bearbejde, idet han da kunde være kommet til at see klarere ind i Sagen, hvad der dog maatte ansees for at være i høi Grad ønskeligt. Jeg kan heller ikke forklare mig den forunderlige Tausshed, som den ærede Minister iagttog overfor denne Sag paa nogen anden Maade end den, at han ikke har kjendt Sagen og derfor ikke har kunnet svare; men det forekommer mig særdeles lidet ønskeligt for Thinget, at den, der har Ansvar for en saa vigtig Green af Statsstyrelsen, ikke veed Besked om, hvad der er passeret i Fortiden, hvor Ansvar er at søge for mulige Misbrug, og hvem man har at holde sig til. Den ærede Minister iagttog som sagt en hermetisk Tausshed; der var ikke et Ord at pine ud af ham om disse Sager uden et Par velvillige Berigtigelser, hvoraf den ene sees ikke at stemme med Actstykkerne. Jeg veed ikke, om den ærede Minister maaskee for sin

egen Skyld har skaffet sig yderligere Oplysninger i Sagen siden sidst. Der var rettet Spørgsmaal til ham, som der intet Svar kom paa, skjøndt de efter min Overbeviisning ere af den Natur, at Thinget ikke bør lade dem falde, førend de blive besvarede, og at Thinget endog bør overveie, hvis der ikke kommer tilfredsstillende Svar, om der da ikke skal gjøres videre Skridt i saa Henseende. Jeg skal tillade mig at gjentage disse Spørgsmaal eller idetmindste to af dem. Jeg skal tillade mig at rette det Spørgsmaal til den ærede Minister, om det er ham bekendt, hvem det er, der har Ansvar for, at Rørene sprang i Rjeblen paa Dampskibet „Peder Skram“ paa Prøvetouren, og dernæst, om Nogen er bleven draget til Ansvar for, at en Deel af Mandskabet kom tilfaste ved denne Sprængning. Det er efter min Mening en Skandale, at der skal kunne komme Folk tilfaste, uden at det bliver klart, om det er blevet nøiagtigt undersøgt, om Nogen har Ansvar derfor, eller om Nogen er bleven draget til Ansvar derfor. Dersom den ærede Minister ikke besvarer disse Spørgsmaal, skal jeg for mit Vedkommende forsøge, om det ikke skalde være muligt at finde et eller andet Middel, hvorved man kunde faae Nogen draget frem, som der kunde foretages yderligere Skridt imod. Af den Rapport, som en Forfatter har leveret os trykt, — vi havde den jo forresten i Forveien skrevet blandt Actstykkerne — af denne Rapport fra det omtalte Skibs Chef fremgaaer jo aldeles tydeligt, at Chefen har villet give den Fremstilling, at det ikke var Maskinmesteren, der var Skyld i Sprængningen, men en Mand, hvem denne var underordnet; Ingen kan nægte, at dette maa være Meningen. Imidlertid er det bagefter ved Forhørerne oplyst af vedkommende Maskinmester, at han ikke har modtaget nogen Ordre af den vedkommende Mand, nemlig Wain. (R. Jensen: Det er ikke oplyst!) Det er oplyst i Forhørerne, og det kan ogsaa læses i den nævnte Bog, der kaster et ikke ringe Lys over Sagen, og som man ret maa være det ærede Medlem her i Thinget, der har givet os den i Hænde, taknemmelig for. Det forekommer mig iøvrigt, hvad en saadan Rapport angaaer, — maaskee er den, hvad jeg ikke